(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Jeg er ked af at måtte sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at det er altså således, at folk, som har været indlagt med røde papirer f.eks., godt senere kan få et tilbagefald. Det er i deres egen interesse – og kun i deres egen interesse – at de har en S-journal, så politiet er klar over, at her er altså et sygt menneske, så man skal tage den eventuelle anmeldelse mod vedkommende med et vist forbehold. Man er altså forberedt på, hvad man har med at gøre her, og man giver dem en noget bedre behandling, tror jeg nok. Situationen er altså den, at man får en alarmerende anmeldelse, og så viser det sig, at det er en person med S-journal, som har lavet det. Som oftest er de kendt af politiet på det pågældende sted, men hvis de bevæger sig uden for deres egen kreds, har man stadig væk den sikkerhed for den bedre behandling. Det synes jeg egentlig man skulle være glad for.

Inge Krogh (KrF):

Jeg er ganske enig med forslagsstillerne om, at enhver fiksering af en patient på en psykiatrisk afdeling bør indberettes. Det, at en sag skal indberettes, bevirker vel nok, at såvel plejepersonale som læger tager tingene op til alvorlig drøftelse og får diskuteret, om det kan indskrænkes, om det nu er nødvendigt, og om man nu får løsnet patienten på det tidligst mulige tidspunkt. Det vil også kunne bevirke, når man ser indberetningerne ud over landet, at man da kan blive klar over, at der må være noget galt, at de sindslidende har for dårlige forhold. Det kunne jeg i hvert fald godt tænke mig.

Derimod er jeg ikke helt sikker på, at en fast vagt hele tiden vil være særlig godt. Det vil kræve meget af vagten, og det vil også for den syge kunne blive et irritationsmoment hele tiden at have en bestemt person i nærheden af sig.

Så snart en tvangsindlagt patient er blevet indlagt, kan vedkommende klage – i hvert fald døgnet efter. Jeg synes, det er rimeligt, at der bliver begrænsninger på, hvor lang tid der må gå, inden man svarer fra den psykiatriske afdeling, og hvor længe sagen må versere i de forskellige instanser. Jeg ved i hvert fald, at da jeg arbejdede i åndssvageforsorgen, var der meget skrappe bestemmelser om, hvor længe man måtte vente med at svare, og hvor lang tid der måtte gå, inden det tilsyn, der skulle se på det, kom ud og behandlede sagen.

Wilhjelm (VS):

Jeg vil gerne i almindelighed takke for modtagelsen af dette forslag. Det er ikke almindelig VS-praksis, at vi bare genfremsætter og genfremsætter forslag – som enkelte partier somme tider gør – for hvis de er blevet massivt afvist og der ikke er opstået noget nyt, kan vi kun se det som tidsspilde. Man har markeret, hvad man ønskede. Når dette forslag er genfremsat, skyldes det altså ikke bare, at der var den konkrete sag i foråret, som flere har været inde på. Det er klart, at den belyser nogle af de ting, og derfor har vi også nævnt den i bemærkningerne. Men det skyldes også, at de tre punkter ikke blev afvist, da vi drøftede det i foråret. Et stort flertal sagde, at de havde megen sympati, men de mente, det skulle behandles lidt grundigere, end vi kunne nå i maj måned. Der var altså al mulig udsigt til en betydelig velvilje, og derfor vil vi da gerne give retsudvalget mulighed for at behandle sagen igen.

Men genfremsættelsen skyldes også, at der er kommet andet nyt end dette med den kedelige sag om bæltefikseringen i 48 døgn. Indenrigsministeren sagde her i dag, at beklageligvis var instruksen ikke blevet fulgt i den sag. Ja men det er jo ikke rigtigt. Desværre havde VS ret, da vi i forbindelse med vores forslag i foråret påpegede, at der findes ingen instruks. Den fællesinstruks, der gjaldt tidligere, og som var foranlediget af den tidligere ombudsmand, bortfaldt, da statshospitalerne blev udlagt til amterne i 1976. Det er lige præcis det, som ombudsmanden nu i redegørelsen om bæltefikseringen af den pågældende dreng også konkluderer, at justitsministeriets påstand om, at fællesinstruksen stadig væk blev efterlevet, ikke var rigtig. Ja men det var jo lige præcis det, vi påpegede, og det var en af baggrundene for vores forslag i foråret. Det er altså ikke nyt for os, for det har vi sagt hele tiden, men det er nyt, at ombudsmanden bekræfter, at det havde VS ret i.

Der er kommet en instruks nu, og det synes jeg er udmærket. Vi kan se på det nær-